GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŨ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 75. Vinerĭ, Sâmbătă în 19 (31) Maiŭ 1884.

Brașovŭ în 18 (30) Maiu.

Organulŭ de frunte alŭ Sașilorŭ ardelenĭ *„Siebenbürgisch-deutsches Tageblatt"* a rĕspunsŭ în numĕrulŭ sĕu dela 14 Maiu a. c. la articlulŭ din Nr. 58 alŭ „Gazetei", în care amŭ ḑisŭ că nu ni se pare satisfăcĕtorŭ modulŭ, prin care numitulŭ organŭ crede a accentuá solidaritatea Sașilorŭ cu celelalte popóre asuprite din patriă și l'amŭ întrebatŭ totodată cu privire la o corespondenţă apărută în „Neue freie Presse" dela 5 Maiu, décă crede, că printr'o politică ca aceea, ce respiră din acea corespondenţă ţendenţiósă, se potŭ apĕrá cu succesŭ drepturile Sașilorŭ și se póte asigurá esistenţa individuală a elementului săsescŭ din Ardélŭ.

Étă ce scrie „Sieb. d. Tageblatt:"

„Voimŭ se dămŭ unŭ rĕspunsŭ câtŭ se póte de politicosŭ și clarŭ „Gazetei Transilvaniei." Credemŭ a fi în dreptŭ sĕ ceremŭ ca sĕ ni se recunóscă și din partea Românilorŭ, că n'amŭ tăgăduitŭ nicĭodată interesele comune ale naţionalităţilorŭ, ce le înţelege „Gazeta" sub cuvêntulŭ „solidaritate," ci le-amŭ representatŭ totdéuna după modestele nóstre puterĭ. N'amŭ cerutŭ nicĭodată pentru Germanii din acéstă ţéră alte drepturĭ în privinţa limbei materne decâtŭ acele, ce amŭ dori sĕ le aibă și celelalte naţionalităţĭ. Sĕ póte ca nu toţĭ Sașii se împărtășéscă vederile nóstre, cu tóte că, pe câtŭ scimŭ, nu esistă nicĭ unŭ actŭ publicŭ din anii din urmă, care sĕ justifice afirmarea „Gazetei." Din contră nu numai noi, ci și deputaţii sasĭ din dietă aŭ apĕratŭ în cestiunĭ de limbă cu aceea-șĭ căldură dreptulŭ celorlalte naţionalităţĭ. O asemenea atitudine nu merită nicidecumŭ a fi timbrată de-o isolare și micinimiă a Sasilorŭ séu, décă póte fi vorba de-o isolare, nu atâtŭ Sașii, carĭ au apĕratŭ punctulŭ de vedere alŭ tuturorŭ naţionalităţilorŭ, câtŭ celelalte naţionalităţĭ, carĭ n'au sprijinitŭ pe Sași în apĕrarea intereselorŭ comune cu aplombulŭ trebuinciosŭ, pórtă vina acestei isolărĭ. Deputaţii sași în periodulŭ trecutŭ dietalŭ au apĕratŭ mai multŭ ca orĭ și cine interesele comune tuturorŭ naţionalităţilorŭ."

„In adevĕrŭ ne pare rĕu de acele întêmplărĭ, carĭ turbură solidaritatea naţionalităţilorŭ. Este însĕ cu dreptŭ a căuta momentele discordante în tabera séu numai în tabera săsésca? Mai trebue óre se amintimŭ „Gazetei," că la desfiinţarea constituţiunei municipale săsescĭ unii deputaţĭ românĭ s'au purtatŭ în cameră mai radicalŭ decâtŭ cei mai progresiștĭ șoviniștĭ maghiari și că mai târḑiu în universitate éră-șĭ deputaţĭ românĭ, domnii Păcurariŭ și Tincu, au datŭ ministrului Tisza mână de ajutorŭ cu multŭ zelŭ la cunoscutele mĕsurĭ de octroare? Mai trebue óre sĕ amintimŭ, că în cele mai multe — nu în tóte! — cercurĭ electorale mixte române-germane majoritatea alegĕtorilorŭ românĭ s'au unitŭ de obiceiŭ cu contrarii canditaţilorŭ noștri naţionalĭ pentru dietă?"

„Dér nu voimŭ sĕ pășimŭ pe terĕmulŭ recriminaţiunilorŭ; mai bucurosŭ amŭ vré sĕ vedemŭ înmormêntându-se tóte disonanţele".

In fine „Sieb. d. Tageblatt" declară că nu scie și nicĭ nu crede ca corespondenţa din N. fr. Presse" dela 5 Maiu sĕ fie scrisă de unŭ Sasŭ și se provócă la articululŭ sĕu dela 12 Maiu a. c. intitulatŭ „cabinetulŭ Tisza și naţionalităţile" din care se vede ce părere are asupra relaţiunilorŭ atinse în corespondenţa din cestiune.

Innainte de tóte declarămŭ, că observările din Nr. 58 alŭ fóiei nóstre n'au fostŭ îndreptate *în contra* ḑiarului germanŭ Sibianŭ, cum ḑice „Sieb. d. Tageblatt," ci amŭ cerutŭ numai simplu unele deslușirĭ tocmai cu scopŭ de a câștigá claritate și de a înmormêntá, de se póte, disonanţele, ce din nenorocire esistă între Sașĭ și Românĭ, carĭ după a nóstră părere n'aŭ numai interese comune de limbă, ci totodată mari interese comune de esistenţă naţională și economică.

„Sieb. d. Tageblatt" are aerulŭ d'a ne imputá, că s'au aflatŭ *unii* Românĭ, carĭ în Universitate au sprijinitŭ directŭ séu indirectŭ mĕsurile de octroare ale guvernului Tisza? Ce se ḑicemŭ însĕ noi despre atitudinea deputaţilorŭ dietalĭ sașĭ, carĭ în periodulŭ d'ântâiu alŭ dualismului au sprijinitŭ cu toţii mĕsurile luate de guvernulŭ unguerescŭ în contra Ardélului și a majorităţii poporaţiunei lui? Décă și aḑi Ardélulŭ geme sub o stare esceptională, décă Românii nicĭ aḑi nu se potŭ bucurá de dreptulu celŭ mai cardinalŭ constituţionalŭ, de dreptulŭ electoralŭ, atuncĭ, se-o spunemŭ sincerŭ, isolarea și politica șovăitóre a compatrioţilorŭ noștri sași nu puţinŭ a contribuitŭ, că lucrurile au ajunsŭ așa departe.

Recunóscemŭ cu plăcere, că în periodulu trecutŭ dietalŭ, deputaţii sașĭ au luatŭ în apĕrare dreptulŭ nostru de limbă comunŭ, dér, décă mutadorii Sașĭ, după ce se întorcŭ acasă, glorifică în dările de sémă către alegĕtorii lorŭ acele timpurĭ, cândŭ Sașii mergéu mâna în mână cu Ungurii în contra nóstră și pe contulŭ nostru, și esprimă speranţa, că acele timpurĭ se vorŭ reîntórce, cum a făcutŭ deputatulŭ Zay în Brașovŭ, acésta — ne va concede „Tageblatt" — nu este de natură de a ne întărí în părerea, că deputaţii naţionalĭ sași mergŭ cu noi în tóte cestiunile de interesŭ comunŭ.

Recunóscemŭ bucurosŭ și aceea că „Sieb. d. Tageblatt" înaintéză, deși póte mai încetŭ de câtŭ ar fi de doritŭ, pe panta apĕrărei solidare a intereselorŭ nóstre cumune și că, de cândŭ a pășitŭ pe arenă acestŭ organŭ, s'au schimbatŭ multe spre mai bine în atitudinea politică compatrioţilorŭ noștri sașĭ, dér ceremŭ în schimbŭ ca nicĭ cei de la „Tageblatt" sĕ nu trécă cu vederea că organulŭ nostru nicĭ odată n'a aprobatŭ procederea unilaterală a acelorŭ, Românĭ, carĭ spre a se revanșa faţă de Sașĭ, au sprijinitŭ mĕsurile de octroare ale guvernului unguerescŭ; așteptămŭ sĕ recunóscă, că amŭ combătutŭ totdéuna cu energiă escesele acelora, carĭ au lăsatŭ a fi seduşĭ se voteze pentru candidaţii guvernului, precum amŭ combătutŭ și escesele de intoleranţă, ce din nenorocire au dovedit'o în multe locurĭ compatrioţii noștri Sașĭ faţă de limba și de interesele nóstre vitale naţionale.

Dér, ḑicemŭ și noi, în deplinŭ acordŭ cu fóia germană sibiiană: nu voimŭ sĕ pășimŭ pe terĕmulŭ invinuirilorŭ, sĕ s'aplaneze mai bine neînţelegerile și sĕ ne gândimŭ la mijloculŭ, prin care amŭ puté apĕrá în unire cu mai mare aplombŭ și cu mai multe șanse de reeșire interesele nóstre comune. Spre a ajunge însĕ la unŭ bunŭ resultatŭ este neapĕratŭ de lipsă ca sĕ fimŭ în clarŭ mai întâiu, că până unde se estindŭ aceste interese și décă nu trebue sĕ schimbămŭ și unii și alţii tactica de până acum spre ale puté aduce la valóre.

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

Pesta, 29 Maiu. M. S. Regele a plecatŭ a séră la Viena. La 10 óre înainte de améḑĭ a fostŭ unŭ mare focŭ la gara de mărfurĭ a statului ungarŭ.

Berlinŭ, 29 Maiu. — Prinţulŭ Wilhelm s'a întorsŭ aḑĭ diminéţă din Rusia.

Durbanŭ, 29 Maiu. — Boerii au încoronatŭ la 21 Maiu pe Dinizulŭ fiulŭ lui Cetevajo, ca rege alŭ ţĕrei Zulilorŭ.

Viena, 29 Maiu. — Desbaterile în procesulŭ intentatŭ în contra lui Schaffhauser și Ondra s'au terminatŭ. Sentinţa s'a pronunţatŭ la órele 10³/₄ séra. Acusaţii s'au declaratŭ nevinovaţĭ, ca nefiindŭ părtașĭ la omorulŭ lui Hlubek. Schaffhauser a fostŭ condamnatŭ la arestŭ aspru pe 2 anĭ, ca unulŭ ce cu rea intenţiune s'a făcutŭ vinovatŭ negligândŭ de-a împedecá comiterea crimei. Ondra a fostŭ achitatŭ.

Mureșŭ-Oșorheiu, 30 Maiu. — Ministrulŭ de interne a dispusŭ sĕ se dea celorŭ 1000 de Ceangăi cheltuelĭ de călĕtoriă.

Viena, 30 Maiu. — Cercetarea în privinţa focului dela Stadttheater s'a terminatŭ. S'a datŭ pe mâna tribunalului districtualŭ șése persóne, vinovate de negligenţă condamnabilă.

Parisŭ, 30 Maiu. — Guvernulŭ are intenţiunea sĕ serbeze în modŭ splendidŭ aniversarea anului 1789 în anulŭ 1889, întocmindŭ și o esposiţiune universală în Parisŭ.

Londra, 30 Maiu. — Conferinţa egipténă se va întruní negreșitŭ pe la 23 Iunie. Până atuncĭ se va căuta sĕ se ajungă la o înţelegere asupra controlului și marginile ocupaţiunii. E probabilŭ, cum se vorbesce, că Pórta consimte la propunerea Angliei de a trimite 15,000 ómenĭ în Sudanŭ.

Neapole, 30 Maiu. — Soldatulŭ Misdea care a omorîtŭ cincĭ camaraḑĭ de ai sĕi, iar pe alţĭ cincĭ i-a rănitŭ greu, a fostŭ condamnatŭ la mórte de tribunalulŭ militarŭ.

Cronica ḑilei.

Monumentulŭ M. Sale monarchului, ridicatŭ în Seghedin, a fostŭ desvĕlitŭ în modŭ sĕrbătorescŭ.

*

Foștii deputaţĭ ungurĭ cutrieră comitatele dându-șĭ fie-care socotélă de activitatea sa din cameră în periodulŭ trecutŭ. Precum se scrie de prin comitate, lupta electorală va fi furtunósă între candidaţii guvernului și candidaţii partidelorŭ antiguvernamentale.

*

Din Agram se raportéză că la 5 Iuniu se va deschide dieta croată.

*

Senatulŭ românŭ a votatŭ Art. 62, privitorŭ la colegiurile electorale, cu modificările făcute de comitetulŭ senatului. După acestŭ articolŭ, sunt 3 colegiurĭ, în locŭ de 4, cum erá până acum. Colegiulŭ I din fiecare judeţŭ alege câte 2 deputaţĭ, afară de 11 judeţe carĭ alegŭ: unulŭ 5, două câte 4 și 8 câte 3. Colegiulŭ II alege astfelŭ: Ilfov 9 deputaţĭ, Iașĭ 6, două judeţe câte 4, nouĕ câte 3, cincĭ câte 2, ér celelate câte unulŭ. Colegiulŭ III alege unŭ deputatŭ pentru fiecare judeţŭ, afară de optŭ judeţe care alegŭ câte doi.

*

Părechea princiară de corónă a monarchiei nóstre a dăruitŭ ḑice „L'Indépendance roumaine," inspectorului generalŭ alŭ musicelorŭ militare din România unŭ obiectŭ de artă în amintirea frumósei retragerĭ cu torţe din séra de 14 Aprilie.

*

M. Sa regina Români eI, cu ocasiunea călătoriei la Montpellier, are intenţiunea să facă studii în Provence.

*

Acelaşu diaru scrie că d. M. Zalomit, rectorulu universităţii din Bucuresci, a refusatu de a convocă consiliulu universitaru ca sĕ ia mĕsurl în contra studenţilorŭ, carl aŭ luatŭ parte la manifestaţiunile din 28 Aprilie şi 8 Maiŭ.

*

Din Mureşŭ-Oşorheiu se comunică, că au sositŭ acolo din satulŭ Andreiu din Bucovina 40 de familii de Ceangăi, numĕrândŭ 247 membri, cu 2 care.

Bagŭ sémă, nenorociţii nu sciu nimicŭ de păţaniile celorŭ ce s'au reîntorsŭ deja în Bucovina.

*

Presidiulŭ camerei de comerciu şi industriă din Lemberg încunosciinţéză că, guvernulŭ rusŭ a înăspritŭ în modŭ însemnatŭ prescripţiunile relative la paşapórtele cĕlĕtorilorŭ din Austro-Ungaria.

*

Din Paris se scrie că Marie Calombier, autórea cunoscutei cărţi în contra artistei Sarah Bernhard a fostŭ condamnată, pentru acéstă scriere, de tribunalulŭ corecţionalŭ la trei lunl arestŭ şi 1000 francl amendă.

*

Insurgenţii din Arabia sudică, carl sunt conduşl de unŭ locotenentŭ alŭ Mahdiului din Sudanŭ, numĕră 5000 de ómenl.

Felicitări la adresa nóstră.

Făgăraşŭ, 1 Maiu.

Felicitările nóstre sincere pentru bărbătésca vóstră întreprindere. Curagiu şi credinţă în geniulŭ românismului, care a condusŭ şi va conduce în totdeauna paşii »Gazetei.«

Mai mulţi Românl,
dar nu dintre conducĕtorl.

Craiova, 18 Maiu.

Gratulezŭ redacţiunei pentru scóterea cuotidiană a »Gazetei,« care precum a fostŭ cea dintâia fóie românéscă în Transilvania, neuitata mea patriă, totŭ aşa a fostŭ ea cea dintâia, care a începutŭ sĕ apară în tóte dilele, împlinindŭ astfelŭ dorinţa de multŭ simţită a Românilorŭ ardelenl, fraţilorŭ nostri de sânge. Dea D-deu ca sĕ prospereze în vecl!

Simeonŭ Mihălescu,
profesorŭ.

Densuşŭ 23 Maiu.

Îţl trămitŭ o sinceră salutare românéscă din Valea-Haţegului. »Gazeta« este şi va fi drapelulŭ ce ne conduce în lupta pentru înaintarea gintei nóstre române, bântuită în continuu de timpurl vitreg.

Inainte şi nu desperă, căcl fraţii din patru unghiurl te vorŭ ajuta!

Georgiu Densuşanu, preotŭ.

Oroiulŭ-Sĕcuescŭ, 13 Maiu.

Vĕ felicitŭ pentru schimbarea »Gazetei Transilvaniei« în diaru cuotioianŭ. Vĕ urezŭ mulţi anl la intreprinderea măréţă, ca sĕ puteţi luptă şi apĕră drepturile naţiunei nóstre.

Florianŭ Muntenescu, parochŭ.

Tohanulŭ-vechiu 19 Maiu.

Cu inima plină de bucuriă vinŭ a vĕ depune şi eu omagele mele de felicitare, că v'a ajutatŭ Dumnedeu de aţl satisfăcutŭ o dorinţă generală a tuturorŭ Românilorŭ. De sigurŭ multe şi marl sunt greutăţile D-Vóstre. Am firma speranţă, că labórea D-Vóstre nu va rĕmâné nerecompensată nicl înaintea lui Dumnedeu, nicl înaintea naţiunei nóstre române, care vĕ stiméză. Mulţi, mulţi ferlciţl anl vĕ dorescŭ din adênculŭ ânimei!

Toma Simu.

Nasĕudŭ, 23 Maiu.

Lasĕ-ne sĕ grăimŭ şi noi!

Scumpe compatrióte! Nu te putemŭ părăsi nicl uită, căcl sângele nostru curge şi prin vinele D-tale. Scrie, căcl ce scrii aceea şi simţimŭ. Noi te ascultămŭ şi te vomŭ ascultă, şi ne vomŭ sci face datoria.

Finiculŭ se desvóltă din cenuşa sa. Nrulŭ 63 alŭ »Gazetei« arsŭ de nişce mânl duşmane, va fi pentru noi neperitorŭ. Le vomŭ ţiné minte la toţi. Opinca batjocorită, va face minunl. Trăiéscă opincarii în ciuda hulitorilorŭ ei!

Opincarii dela Nasĕudŭ.

Mulţămindŭ din totŭ sufletulŭ pentru aceste încurăgiătóre dovedl de simpatiă, dorimŭ, ca urările, ce ni se facŭ sĕ fiĕ făcute într'unŭ césŭ bunŭ!

Corespondenţa particulară a »Gaz. Trans.«

Cluşiu, 28 Maiu.

Astădl s'a ţinutŭ adunarea generală a comitatului Cluşiu. Indată după deschiderea şedinţii, d. advocatŭ Iuliu Coroianŭ a adresatŭ vice-comitelui următórea interpelare, pe care a susţinut'o şi desvoltat'o în limba română:

1. Adevĕratŭ e că d. vice-comite alŭ comitatului Cluşiu a asistatŭ în persónă la arderea diarelorŭ române, şi de ce n'a luatŭ mĕsurl pentru împedecarea acelorŭ turburărl provocate şi sĕvĕrşite de tinerimea maghiară?

2. Cum se face că d. vice-comite n'a opritŭ întrunirea studenţilorŭ maghiarl, ce au ţinut'o în 18 Maiu la Mănăşturŭ?

3. Care este motivulŭ de a interdisŭ ţinerea şedinţelorŭ societăţii »Iulia« şi pentru care causă a opritŭ pe studenţii românl, membrii ai societăţii »Iulia,« de a serbă Maialulŭ proiectatŭ în Gelău?

La întâia întrebare D. Vice-comite Gyarmathi rĕspunde, că la actulŭ solemnelŭ alŭ arderii diarelorŭ române a asistatŭ în persónă nu ca vice-comite, ci ca Gyarmathi Miklos, ca Maghiarŭ şi ca amicŭ alŭ tinerimei maghiare.

La a doua întrebare rĕspunde, că de aceea n'a interdisŭ întrunirea studenţilorŭ maghiarl, fiindŭ că n'a fostŭ încunosciinţatŭ de ţinerea el. Afară de acésta tinerimea maghiară n'a comisŭ nicl unŭ actŭ, care sĕ provóce interdicerea întrunirii lorŭ.

La a treia întrebare dice următórele: Societatea »Iulia« a fostŭ închisă la cererea consiliului profesoralŭ alŭ universităţii, pentru motivulŭ că, ocupându-se cu politica, urmăria o tendinţă nepatriotică. Ţinerea Maialului la Gelău a interdis'o pentrŭ că s'a informatŭ, că o parte din tinerimea maghiară se pregătia, sĕ méargă acolo şi astfelŭ de bună sémă s'arŭ fi întâmplatŭ ciocnirl. Dacă n'ar fi procedatŭ astfelŭ, numai încape îndoială, că s'ar fi întâmplatŭ turburărl şi atuncl numai avea locŭ asemenea interpelare.

D. Coroianŭ, luândŭ din noŭ cuvêntulŭ, după unŭ discursŭ bine simţitŭ şi bine motivatŭ pentru apĕrarea societăţii literare române »Iulia,« s'a declaratŭ nemulţămitŭ cu rĕspunsulŭ d-lui vice-comite.

Declaraţiune.

In afacerea de onóre a d-lui sublocot. în reservă Augustinŭ Nicóră şi Szász Karoly iun. subscrişii, ca secundanţl ai d-lui sub-locot., îşl ţinŭ de datorinţă a aduce la cunoscinţa publicului următórele:

Szász Károly iun., care a vĕtĕmatŭ directŭ pe d-lŭ Nicóră, a fostŭ provocatŭ prin noi în numele acestuia din urmă. Szász Károly iun. a primitŭ în formă provocarea, dér a aflatŭ de bine prin secundanţii sĕi Varró şi Bonis Samuel a trage la îndoiélă aptitudinea d-lul sublocot. Nicóră, de şi este cunoscutŭ, că până cândŭ cineva e de faptŭ oficerŭ, este aptŭ de a dă şi a cere satisfacţiune.

In câtŭ pentru afirmarea secundanţilorŭ Varró László şi Bonis Samuel, că pe d-lŭ Nicóră l'ar fi ofensatŭ alţii înainte de Szász Károly şi anume Páska Zoltan, Bonis Samuel, Varró László, contele Teletti László, contele Foldalagi László şi Töld Gábor, carl în urmă după provocare au declaratŭ acésta în »Koloszvári Közlöny« din 21 Maiu, şi că d-lŭ Nicóră după opiniunea lorŭ ar fi avutŭ sĕ se bată mai ântâiŭ cu aceştia, noi atestămŭ, că nicl d-lu Nicóră, nicl noi nu avemŭ cunoscinţă despre acésta şi chiar şi domnii secundanţl îşl contradicŭ, de óre-ce mai înainte au declaratŭ într'unŭ numĕrŭ din „Ellenzék,« că junimea maghiară n'a vĕtĕmatŭ personalŭ pe nicl unulŭ dintre Românl.

Stândŭ lucrulŭ astfelŭ de sine urméză, că prin declaraţiunile din »Kolosz. Köszlöny din 21 Maiu nu numai nu şi-au ajunsŭ scopulŭ, ci din contră blamagiulŭ cade asupra acelora, carl fără motivŭ n'au datŭ d-lui Nicóră satisfacţiunea cerută.

Cluşiu, 16 (28) Maiu 1884.

Ales. Şiandru, secundantŭ. **Nestorŭ Varareanŭ,** secundantŭ.

Corespondinţa nóstră din Comitate.

Făgăraşŭ, 15 Maiu.

Domnule Redactorŭ!

Mĕ scusaţl că nu v'am scrisŭ de multŭ despre cele ce se întêmplă în acestŭ nefericitŭ judeţŭ. Evenimente surprindĕtóre se petrecŭ p'aicl. Ele sunt pregătite de cătră puterniculŭ prefectŭ actualŭ cu ajutorulŭ unuia dintre »mărinimoşii« noştri conducĕtorl, care prin rafinĕria lui, scie la fiecare cestiune de interesŭ publicŭ sĕ-şl tragă jarŭ la óla lui. Probă despre acésta ne dă şi faimosulŭ pactŭ încheiatŭ cu ocasiunea alegerilorŭ municipale. Ungurii vorbescŭ p'aicl, că advocatulŭ, care a jucatŭ rolulŭ principalŭ la încheiarea acestui pactŭ, ar fi fostŭ recomandatŭ de cătră prefectŭ la ministru, pentru ca sĕ capete o decoraţiă. Dar totŭ ei adaugă, că nu credŭ ca sĕ pótă reuşi.

Incă în 20 Aprilie a. c., se lăţise faima p'aicl, că subprefectulŭ din cerculŭ Branului, d. Constantinŭ Popŭ, va fi suspendatŭ. Faima s'a adeveritŭ, precum sciţl, în 24 Aprilie a. c.; d. Popŭ într'adevĕrŭ a fostŭ suspendatŭ din serviciu şi din léfă, fiindŭ trasŭ în cercetare disciplinară, pentru că, cu ocasiunea controlării oficielorŭ subprefectorale, la finea lui Martie, cu care misiune a fostŭ în deosebl însărcinatŭ d. protonotarŭ Turcu, s'arŭ fi găsitŭ la subprefectura Branului 500 de acte în restanţă şi neresolvate.

Afacerea e încă pendentă şi nu scimŭ ce sfîrşitŭ va luá.

In Nr. 2 alŭ »Gazetei« amintisemŭ, că adjuncţii de subprefectură, numiţl de prefectŭ, vorŭ fi o adevĕrată plagă pentru nefericiţii subprefecţl. Suspendarea d-lui Popŭ ne-a adeveritŭ acésta.

Pe câtŭ amŭ aflatŭ, în adevĕrŭ s'au găsitŭ la subprefectura Branului 500 de acte neresolvate, dar nu d. C. Popŭ e vinovatŭ, ci faimosulŭ sĕu adjunctŭ Csia Elek şi antecesorulŭ sĕu, rĕposatulŭ Turcea, care fiindŭ multŭ timpŭ bolnavŭ n'a putatŭ lucrá, ér cancelistulŭ Fogaraşi, din consideraţiunl, că este bĕtrânŭ, trebue cruţatŭ, fiindcă aşa a dispusŭ d. prefectŭ.

După mórtea subprefectului Turcea, se dice, că au rĕmasŭ 1000 de acte neresolvate. Csia Elek, în timpŭ de şése sĕptĕmânl câtŭ l'a substituitŭ, n'a lucratŭ nimicŭ. D. C. Popŭ, fiindŭ numitŭ mai ântâiu substitutŭ de suborprefectŭ totŭ pe şése sĕptĕmânl, până la definitiva alegere din 19 Decembre, încă nu le-a putatŭ tóte resolvă singurŭ, căcl adjunctulŭ ce l'a avutŭ a fostŭ alesŭ la Săcele. Cândŭ d. Popŭ a ocupatŭ postulŭ, a trebuitŭ sĕ méargă din comună în comună timpŭ de şése sĕptĕmânl, pentru ca sĕ le organiseze.

In acestŭ intervalŭ Csia Elek érăşl n'a lucratŭ nimicŭ. Din vr'o 40 de abaterl a resolvatŭ 6, ér celelalte s'au găsitŭ, cu ocasiunea controlărl, aruncate în archivă. Fiindŭ întrebatŭ, pentru-ce nu le-a resolvatŭ, a rĕspunsŭ că n'a sciutŭ; la întrebarea că de ce nu le-a înapoiatŭ subprefectului, a rĕspunsŭ că a ţinutŭ de superfluu acésta. Ironiculŭ rĕspunsŭ alŭ faimosului Csia s'a luatŭ în procesulŭ verbalŭ de controlare, ér justificarea d-lui C. Popŭ a rĕmasŭ literă mórtă.

In diua de 24 Aprile a. c., cândŭ ordinulŭ de suspendare s'a datŭ, au sositŭ din cerculŭ Branului 16 membri în frunte cu energiculŭ preotŭ Traianŭ Meţianŭ, ca sĕ protesteze sĕrbătoresce în contra acestui actŭ arbitrarŭ, dér înzadarŭ. In Branŭ în loculŭ d-lui C. Popŭ, fŭ numitŭ subprefectulŭ din Arpaşulŭ inferiorŭ Alesandru Belle.

M'a prinsŭ mirarea cândŭ, am cetitŭ în »Siebenb. Tageblatt« din Sibiiu, Nr. 3156 a. c., despre adunarea generală de constituire a »Reuniunei economice rurale,« înfiinţată în Făgăraşŭ, la 27 Aprile a. c., că în comitetulŭ administrativŭ figuréză şi d-nii Romanŭ, Duvlea şi Turcu. Acéstă reuniune s'a înfiinţatŭ érăşl cu scopŭ de a maghiarisá.

In comuna Sâmbăta-inferióră s'a deschisŭ în Aprile o nouă scólă de statŭ maghiară. In Porumbaculŭ superiorŭ esistă deja o asemenea şcólă de 2 anl; prin urmare, afară de reuniunl patriotice, în centru avemŭ 1 gimnasiu inferiorŭ şi 2 şcoll maghiare în judeţŭ. S'a proiectatŭ de curêndŭ ca şi în comuna Noulŭ-românescŭ sĕ se clădéscă o şcólă de statŭ unguréscă.

Acestea vi le comunicŭ mai nou din vestita ţéră a lui Radu Negru.

Deva, 21 Maiu 1884.

Domnulŭ Ioanŭ Balomiri, jude în pensiune şi fostŭ deputatŭ şi-a aflatŭ dĕdariulŭ şi »Viitorul« şi-a găsitŭ corespondentele. — Similis simili gaudet. Astfelŭ publiculŭ »Viitorului« se póte aşteptá la marl resultate politice şi literare. Nu mai puţinŭ vomŭ profitá şi noi ceştialalţl, avêndŭ cine sĕ ne îndrepte şi sĕ ne spună purulŭ adevĕrŭ.

Fĕtulŭ sĕu literarŭ-politicŭ mai recentŭ, a apĕrutŭ în Nr. 53. alŭ Viitorului, sub titlulŭ »Solidaritatea passiviştilorŭ“ unde ne arată „convingerea propriă“ şi experiinţele nemijlocite şi triste, ce le-a făcutŭ autorulŭ în Deva şi în scaunulŭ Orăştiei.

Pedantulŭ şi imparţialulŭ autorŭ însĕ a uitatŭ sĕ spună **cine sunt aceia?** „carl în gura mare se numescŭ pasiviştl şi nu participă cu voturile lorŭ la alegerl, lucră pe sub ascunsŭ pentru unulŭ séu altulŭ candidatŭ, fie Ungurŭ fie jidanŭ« „şi cine e acela, care: „îndémnă pe alegĕtorl la votare şi câştigă voturl românescl? — în fine: ce va se dică pasagiulŭ: „firesce nu pe nimica.....“?

Persóna, ideile şi activitatea d-lui I. Balomiri sunt cu multŭ mai cunoscute înaintea publicului românescŭ, decâtŭ sĕ fie necesitate a ne demite, seriosŭ cu D-sa în polemiă, — a suspiţiona şi a calumniá însĕ nu se póte permite nicl d-lui Ioanŭ Balomiri, — decl fără de a reflectă la celelalte pasagie din articlulŭ menţionatŭ şi în speţialŭ la cele ce se referŭ la corespondinţele mele, — la carl i s'a datŭ d-lui I. Balomiri rĕspunsŭ chiar în notiţa d-vóstră din Nr. 74. din 1881, — sunt însărcinatŭ a declará: că până cândŭ d-lŭ Ioanŭ Balomiri nu va **dovedi,** că cine sunt acei pĕcătoşl suspiţionaţl de d-sa în Nr. 53. alŭ Viitorului şi nu va arĕtá, cu dovedl nerĕsturnabile, care dintre pasiviştii dela noi, cândŭ, unde şi ce felŭ de remuneraţiune séu plată au căpĕtatŭ pentru faptele ce crede d-sa că s'au sĕvĕrşitŭ, — până atuncl, dicŭ, va trece înaintea nóstră de unŭ simplu calumniatorŭ.

Cassiu.

Convocare.

Onoraţii membrii, carl compunŭ comitetulŭ centralŭ alŭ »reuniunei învĕţătorilorŭ gr. or. românl din districtulŭ Făgăraşului« anume: Daniilŭ Gaborŭ din Voila, Petru Debu — Şercăiţa, Petru Marhao — Galaţl, Ioanŭ Roşca

— Ungra, Ioanŭ Bonea — Cincu-mare, Iacobŭ Oana — Părĕu, Lazarŭ Comşa — Mândra, Toma Stirbeţŭ — Şulumberg şi Ioanŭ Popescu din Mateiaşŭ în sensulŭ §-lui 18 din statute sunt prin acésta convocaţĭ la a II-a şedinţă anuală a lorŭ, care se va ţiné în 23 Maiu a. c. st. v. la 10 óre diminéţă în edificiulŭ scólei elementare ortodoxe din Făgăraşŭ.

Obiectele de pertractare suntŭ:

Revidarea activităţii desvoltată în prima adunare generală din anulŭ acesta a despărţĕmintelorŭ tractualĭ şi aprobarea concluselorŭ acelora.

Statorirea materialului, ce are a se pertractá în a doua adunare generală din anulŭ acesta a despărţămintelorŭ tractualĭ.

Propunerĭ relative la înaintarea scopului reuniunei.

Făgăraşu, 15 Maiu 1884.

Vicenţiu Grama, preşedinte. **Nicolau Aronŭ.** notariu.

Presa.

Cândŭ iaŭ în mână unŭ ḑiarŭ, cândŭ străbatŭ cu privirea colónele sale, cândŭ considerŭ diversitatea materielorŭ şi bogăţia notiţelorŭ sale nu potŭ sĕ nu simţŭ puţină mândriă pentru secolulŭ meu şi compătimire pentru vécurile ce nu cunoscură acéstă minune a inteligenţei omenescĭ, creaţiunea c a mai extraordinară printre tóte creaţiunile.

Inţelegŭ societatea fără maşinĭ, fără telegrafiă, fără miile de miracole, cu carĭ industria modernă a sĕmănatŭ calea triumfală a progresului, decorată cu atâtea monumente imortale, dar nu înţelegŭ o societate fără acéstă carte imensă a preseĭ ḑilnice, în care se înregistréză, de o legiune de scriitorĭ, carĭ trebue sĕ fie sacri pentru poporŭ, bănuelele, suferinţele nóstre, nedumeririle nóstre ḑilnice, temerile şi gradele de perfecţiune ce ajungemŭ în opera de a realisa unŭ idealŭ de justiţiă pe faţa pămêntului.

Inţelegŭ până şi viaţa monastică, viaţa unui omŭ care renunciă la desfăşurarea inimei în familiă, pentru a se consacrá lui Dumneḑeu, sciinţei, carităţii, meditaţiunei, trândăvieĭ chiar, în una din acele insule morale, care se chiamă mănăstire: dar nu înţelegŭ cum omulŭ sĕ renunţe de a cetí unŭ ḑiărŭ, sĕ cugete pe fiecare ḑi cu creierulŭ omenirei întregĭ, sĕ simţă cu inima tuturorŭ omenilorŭ, sĕ 'şĭ scalde viaţa sa în océnulŭ vieţei omenescĭ vĕḑêndŭ cum alérgă pe undele lui vêntulŭ tuturorŭ ideilorŭ.

Chinesii ceĭ vechĭ aveau o instituţiune miraculósă, o instituţiune de istoricĭ. Intr'unŭ palatŭ şi încunjuraţĭ de grădinĭ, se consacrau în tăcere a scrie istoria faptelorŭ cotidiane, cu maiestatea severă propriă a judecătorilorŭ timpuluĭ, ai apĕrătorilorŭ moralităţii. Lângă dinastia ceréscă a imperatorilorŭ era acéstă severă dinastiă a tribunalelorŭ. Era mai multŭ decâtŭ o magistratură, era unŭ sarcedoţiu, şi toţĭ ìlŭ recunoscéu ca pe representanţii consciinţeĭ umane şi ca pe emisarii justiţiei divine.

Ministerulŭ lorŭ se reducea în a sculptá în paginĭ nemuritóre, carĭ trebuéŭ sĕ se conserve ca legătura generaţiunilorŭ, faptele cele mai importanle ale imperiului N'a mai fostŭ altŭ poporŭ, care sĕ fi onoratŭ pe sacerdoţii sĕi ca acestĭ autorĭ primitivĭ ai istoriei, care, după ce trăi în o copilăriă eternă, onóră pe istoricii ei.

Eu ḑicŭ, că popórele moderne ar trebui totŭ aşa sĕ onoreze pe ḑiaristii lorŭ. Din capetele lorŭ pornescŭ raze de lumină, carĭ se încruciséză pe orizontŭ; mulţămită acestorŭ capete, popórele ajungŭ sĕ-şĭ formeze judecata consciinţei umane în tóte faptele.

Nu e nimicŭ pasiunea de partidă, fără care póte nu se ar înţelege acéstă operă miraculósă, care ca tóte operele omenescĭ, are nevoiă pentru a se mişca, de ardórea unei pasiunĭ marĭ.

Nu e nimicŭ tăcerea calculată în unele ocasiunĭ, părtinirea în altele, în justiţiă, până şi minciună: căcĭ din acestŭ resbelŭ alŭ forţelorŭ intelectuale iese viaţa totală, precumŭ din umbre iese armonia unuĭ tablou.

Ar fi mai bine sĕ nu fie tóte aceste rele, după cum ar fi mai bine ca sĕ nu fie înfirmităţĭ fisice, nicĭ nenorocirĭ personale; dar e atâtŭ de anevoie sĕ îndreptezĭ societatea ca şi natura, şi legile sunt atâtŭ de complecte, pre câtŭ şi legile mecanice ale universuluĭ şi ale circumstanţelorŭ fatale.

Şi e o fatalitate a organismului socialŭ, de care se isbesce progresulŭ în operele cele marĭ, create pentru a 'l împinge înainte, ca trecutulŭ sĕ iasă cu erorile sale şi sĕ înhaţe instrumentulŭ fabricatŭ pentru a 'lŭ distruge.

Dacă într'o ḑi ar fi chemate la judecată tóte instituţiunile, cu care se fălescŭ tóte popórele şi se'ar presenta, ţiindŭ fiecare într'o mână binele ce aŭ făcutŭ şi in cea laltă rĕulŭ, póte că nicĭ una nu sĕ'ar arĕta aşa de curată ca presa şi nicĭ una n'ar merita o binecuvêntare mai dréptă a consciinţei umane.

E operă miraculósă opera unui ḑiarŭ, operă de sciinţă şi artă. Şase secole abia ajunseră pentru a se termina clădirea catedralei din Colonia, şi o ḑi e destulŭ ca sĕ se împlinéscă opera imensă a unui ḑiarŭ,

Nu sĕ póte mĕsura seminţele de viéţă, de progresŭ, ce sunt în fiecare fóie a corului nemuritorŭ, care constitue presa. In ea se află, dela notiţele cele mai necunoscute, până la discursulŭ, care rĕsună de pe tribuna cea mai înaltă şi mişcă tóte inteligenţele; în ea se află dela repedele sensaţiunĭ ale unui balŭ până la simţirile operelorŭ de artă, care te ridică în regiunile senine ale nemurirei.

Acésta fóiă miraculósă, care se numesce ḑiarŭ, este enciclopediă ce are o forţă necalculată, o sciinţă a cărei forţă nu se póte calcula acum de generaţiunea nóstră; o sciinţă, care e ca condensarea spiritului unui secolŭ întregŭ.

Cândŭ îmĭ închipuescŭ Atena, mi-o închipuescŭ splendidă, cu legiunile sale de sculptorĭ şi de poeţĭ, cu adunările ale cărorŭ discursurĭ erau fie-care unŭ imnŭ, cu cântereţii sĕi; cu acelŭ teatru ce avé dreptŭ fundŭ undele mediteranei; cu acele procesiunĭ, la care luau parte virginile grece, încoronate de florĭ, după sunetulŭ citerelorŭ; cu acele statui, carĭ înălţau frumosulŭ idealŭ alŭ frumseţei plastice: cu acele jocurĭ olimpice, în carĭ caii albĭ trăgéu, de carulŭ de aurŭ, pe gladiatorii inarmaţĭ de lăncele lorŭ, ca Joe de fulgere; cu scólele ei în care sĕ învéţă în acelaşĭ timpŭ metafisică, gimnastică, musică şi geometriă; cu tótă viaţa ei, cu cultulŭ frumseţei şi alŭ artei.

Cu tóte acestea mĕ intristezŭ înaintea acestei civilisaţiunĭ, care nu avé ḑiare, căcĭ graţiă ḑiarului nu suntemŭ numaĭ membrii unei cetăţĭ, ci cetăţenii lumei.

Lucrătorĭ ai presei, ómenĭ modestĭ şi obscurĭ, nu aţĭ pututŭ nicĭ odată sĕ mĕsuraţĭ importanţa operei vóstre, căcĭ, fiindŭ născuţĭ în mijlóculŭ ei, o consideraţĭ în modestia vóstră, ca o parte din voi înşi-vĕ. Dar, o! fără de voi, ómenii cei mai ilustri s'ar perde; cele mai marĭ glorii ar fi ca nisce clopote ce ar rĕsuna în pustiu. Condeele vóstre sunt firele electrice ce unescŭ diferitele regiunĭ ale lumei.

Ideele vóstre sunt ca atómele aerului, în care respiră sufletele nóstre; sunt atmosfera morală a globului.

Trebue înţelésă tótă demnitatea acestui ministerŭ, pentru a-lŭ puté exercita cu tótă maiestatea şi mărimea: este unulŭ dintre ministeriele cele mai sublime ce potŭ sĕ fie exercitate de mintea omenéscă.*) **Emilio Castelar**

*) Poporulŭ.

Academia Română.

Insciiuţare.

După decisiunile luate de Academia română în sesiunile de până la anulŭ 1884, concursurile propuse de Academiă sunt cele următóre:

1. Marele Premiu Năsturelŭ-Herescu din Seria B. în sumă 12,000 lei, se va decerne în cursulŭ sesiunii generale din Martie-Aprile 1885 unei cărţĭ scrise în limba română, cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1881 până la 31 Decembre 1884.

NB. In privinţa premielorŭ »Năsturelŭ-Herescu« se punŭ în cunoscinţa publicului următórele disposiţiunĭ din codicele rĕposatului întru fericire C. Năsturelŭ-Herescu:

»B Premie pentru opere publicate.

„In totŭ anulŭ Societatea academică română, va »avé a premia, din veniturile fondului Năsturelŭ, o carte »tipărită originală în limba română, care se va socotí »de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apĕ»rută în cursulŭ anului.

»Aceste premie vorŭ fi de dóuĕ specii:

»1. In trei anĭ consecutivĭ, d'a rêndulŭ, se va de»cerne câte unŭ premiu de patru mii lei, No. 4000 L. n. »minimumŭ, la cea mai bună carte apărută în cursulŭ »annlui espiratŭ:

„2. Éră în alŭ patrulea anŭ se va decerne câte „unŭ premiu fixŭ de lei 12,000,carele se va numí „Ma»rele premiu Năsturelŭ," operei, care va fi judecată ca pu»blicaţiunea de căpeteniă ce va fi apĕrutŭ în cursulŭ ce»lorŭ patru anĭ precedenţĭ. Acestŭ premiu nu se va „decerne unei luc·ărĭ, care va fi obţinutŭ deja unulŭ »dintre premiele anuale, decâtŭ defalcândŭ dintr'însulŭ »valórea premiului precedinte.

»Operele carĭ se vorŭ recompensa cu acéstă a doua »seriă de premie vorŭ trata cu preferinţă despre mate„riile următóre:

»a) Scrierĭ seriόse de istoriă şi sciinţele accesorii »ale istoriei, preferindu-se cele atingĕtóre de istoria ţĕri»lorŭ române;

»b) Scrierĭ de religiunea ortodoxă, de morală prac»tică şi de filosofiă;

»c) Scrierĭ de sciinţe politice şi de economia soci„ală;

„d) Tractate originale despre sciinţele esacte;

»e) Scrierĭ enciclopedice, precum dicţionare de is»toriă şi geografiă, în carĭ sĕ între şi istoria şi geografia »României; dicţionare generale séu parţiale de sciinţe »esacte, de arte şi meserii, de administraţiă şi jurispru»denţă, şi alte asemenĭ lucrărĭ utile şi bine întocmite;

»f) Cărţĭ didactice de o valóre însemnată ca me»todŭ şi ca cuprinsŭ;

»g) Dicţionare limbistice în limba românéscă, mai »alesŭ pentru limbile antice şi orientale, adică limba la»tină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă, »vechiă şi altele;

„h) Publicaţiunĭ şi lucrărĭ artistice de o valóre se„riósă, adecă relative la artele plastice, architectură, pictură, „gravură şi chiar opere musicale seriόse, pe care aceste »tóte Societatea academică română le va puté apreţia »atuncĭ, cândŭ îşĭ va întinde activitatea ei şi asupra tu»turorŭ materiilorŭ de bele-arte:

„i) Scrierĭ de pură literatură română, în prosă şi »în versurĭ, precum poeme, drame şi comedii seriόse, — »şi orĭ-ce alte opere de înaltă literatură. Acestora mai »cu sémă aşŭ dori sĕ se acorde Marele Premiu Năsturelŭ, „cândŭ vorŭ fi judecate ca avêndŭ unŭ meritŭ cu totulŭ „superiorŭ, spre a se da astŭ-felŭ o încurajare mai pu»ternică desvoltării literaturei naţionale.«

La acestea se mai adaugŭ următórele disposiţiunĭ luate de Societatea academică.

1. La concursurile acestorŭ premii se potŭ presenta şi opurĭ preînoite în nóuĕ ediţiunĭ, carĭ se vorŭ fi retipăritŭ în cursulŭ anului de autorĭ în viéţă.

3. După cuprinderea chiar a testamentului, traducţiunile din limbĭ străine sunt escluse dela concursŭ; se va face însĕ escepţiune pentru acele traducţiunĭ de pe opurĭ streine clasice, carĭ:

a) séu prin dificultăţile învinse ale unei perfecte reproducerĭ în versurĭ românescĭ, vorŭ constitui adevĕrate opurĭ literare ale limbei române;

b) séu pvin anexarea de elucidărĭ şi de note sciinţifice, cu totulŭ proprie traducĕtorului, îşĭ vorŭ fi însuşitŭ meriteie unorŭ lucrărĭ originale în limba română.

3. Cărţile premiate de Academia română din alte fondurĭ ale sale séu cele tipărite din iniţiativa şi cu spesele ei nu potŭ întra la concursŭ pentru premiile Năsturelŭ din seria B.

4. Premiile Năsturelŭ din seria B., se potŭ acorda nu numai unorŭ opurĭ complete, ci şi părţii unuĭ opŭ tipăritŭ în cursulŭ anuluĭ, cu condiţiune însĕ ca acéstĕ parte sĕ fie de valórea şi de întinderea unuĭ volumŭ şi nu de ale unei simple făsciόre, (minimumŭ 400 pag. formatŭ în 8° garmond).

5. Premiarea unei părţĭ a unuĭ opŭ la unŭ concursŭ anualŭ nu împedică premiarea unei alte părţĭ a aceluiaşĭ opŭ la unŭ concursŭ posteriorŭ.

6. Opurile anonime şi pseudonime vorŭ puté fi admise la concursulŭ cărţilorŭ tipărite, iar autorii lorŭ, spre a primí premiile acordate, vorŭ trebui sĕ justifice proprietatea lorŭ.

(Va urma.)

Diverse.

Camera de comerciŭ şi industriă din Braşovŭ face cunoscutŭ, că consulatulŭ imperialŭ-regalŭ din Bucurescĭ i-a comunicatŭ, cumcă tribunalulŭ de comerciŭ d'acolo a declaratŭ în stare de falimentŭ pe următorii comercianţĭ din Bucurescĭ: Salamon Iosefŭ şi Radu M. Negreanŭ încetândŭ cu plăţile dela 3 Maiu, D. Nackmias et S. Goldenberg încetândŭ cu plăţile dela 7 Maiu, şi firma de pielăriă A. Gänsel încetândŭ cu plăţile dela 16 Maiu 1884.

Licitaţiă. Camera de comerciŭ şi industriă din Braşovŭ face cunoscutŭ, că pentru lucrările privitóre la reparaţiunile necesare la localurile oficiului şi arestului tribunalului cercualŭ regescŭ din Zĕrnescĭ, carĭ constau în repararea lemnăriei ferestrelorŭ, văpsirea uşilorŭ şi ferestrelorŭ, facerea mai multorŭ uşĭ şi capace de tinichea la coşurĭ (urlóie), precum şi repararea coperişului, se va ţiné licitaţiă publică minuendo la 10 Iunie 1884, inainte de améḑĭ dela 8 până la 12 óre în localulŭ oficiului tribunalului regescŭ din Zĕrnescĭ. Condiţiunile şi devisulŭ de cheltuelĭ se potŭ vedé la numitulŭ tribunalŭ cercualŭ. Preţulŭ, dela care începe strigarea e 237 fl. 50 cr.

Necrologŭ. — In Viena a reposatŭ la 22 cur: venerabilulă bătrânŭ Ioanŭ Ursu Medvesy cantorŭ la biserica gr. cat. a Sântei Barbare. Tinerii, care în cursulŭ studielorŭ vorŭ fi avutŭ ocasiune a-lŭ cunósce precum şi bărbaţii, cu care a comunicatŭ în carsŭ aprópe 50 anĭ de activitate ideile şi convieţiile sale ajutându-i cu sfaturile şi îndrumările de lipsă îi vorŭ păstra memoria ca unŭ suvenirŭ agreabilŭ dorindu-i sĕ odihnéscă în pace.

Schimbare de locuinţă. — Suntemŭ rugaţĭ a anunţá că d. Florianŭ Muntenescu, parochŭ gr. cat. 'şĭ-a schimbatŭ locuinţa din Şeica-mică în Oroiulŭ Sĕcuescu, p. u. M. Bandŭ.

Binefacerĭ francmasóne in Anglia în 1883. — Cele trei institute marĭ filantropice ale francmasonilorŭ, care sunt susţinute din contribuţiunile voluntare ale societatei, au primitŭ în 1883 suma totală de 55.994 livre sterlinge. — Din aceştia a primitŭ colegiulŭ băeţilorŭ 24.895 livrei Institutulŭ binefacerilorŭ (Benevolenz-Institution) 18.449 livre, şi colegiulŭ băetelorŭ 12.650 livre. — Colegiulŭ băeţilorŭ dă mâncare, locuinţă, haine şi educăţiune la 221 băeţĭ; institutulŭ binefacerilorŭ dă ajutóre anuale de 40 livre la 172 bărbaţĭ, şi 32 livre la 167 vĕduve; éră colegiulŭ băetelorŭ dă locuinţă, mâncare, haine şi educaţiune la 239 băete în vêrstă dela 7 până la 16 anĭ. Băeţii esŭ din colegiulŭ lorŭ cu 15 anĭ. In decursulŭ anului s'a concesŭ 8675 livre în 334 casurĭ de lipsă din fondulŭ de binefacerĭ, care se compune din 4 şilingĭ pre anŭ luaţĭ din contribuţiunea fiecărui francmasonŭ din Londra, şi din 2 şil. din contribuţiunea fiecărui francmasonŭ din provinţă. Afară de aceste binefacerĭ publice se mai facŭ fórte multe private de membrii societăţei francmasonilorŭ către fraţii lorŭ nenorociţĭ în lupta grea a vieţii.

Furnica, ca amica pomologului stă la Chinezĭ, carĭ sunt unŭ poporŭ agricolŭ, în mare vaḑă. In provinciile meridionale ale Chinei nu arareorĭ bântue portocalii omidele şi vermii. Pentru ca sĕ nimicéscă aceste insecte stricăciόse, se umplu beşicĭ de porcŭ şi de vită cu furnicĭ, se esploatéză duşmănia lorŭ în contra acestorŭ jigănii stricăciόse. Furnicile se prindŭ uşorŭ în furnicarii cei marĭ. In scurtŭ timpŭ furnicile au curăţitŭ arborele de tóte insectele. Pentru ca sĕ se pótă curăţi şi ceialalţĭ arborĭ de jivinile acestea stricăciόse se împreună unii cu alţii. Furnicile s'au întrebuinţatŭ cu succesŭ în contra omidelorŭ şi la noi în mai multe rêndurĭ. Furnicile cele marĭ de pădure, prinḑêndu-le în sticle, carĭ le punemŭ în furnicare, apoi dându-le drumulŭ pe câmpurile cele pline séu prin straturĭ, îndată nimicescŭ acestea insecte stricăciόse.

Ghetele în ajutorulŭ ideilorŭ. — Órecine voia sĕ scrie. Era de diminéţa şi încălţase pantofii. Stândŭ cu condeiulŭ în mână şi frecându-se la frunte, i se păré că nu-i vinŭ ideile în capŭ. Deodată se sculà dela mésă. — Trebue sĕ încalţŭ ghetele, care fiindŭ strîmte îmĭ vorŭ aduna în capŭ ideile.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 29 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.65
Rentă de aurŭ 4% . . .	92.05
Rentă de hârtiă 5% . . .	88.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.60
Bonurĭ rurale ungare . .	101.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.25
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale transilvane	101.25
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	115.—
Renta de hârtiă austriacă	80.33
Renta de arg. austr. . .	81.35
Renta de aurŭ austr. . .	102.—
Losurile din 1860 . . .	135.25
Acțiunile băncei austro-ungare	859.—
Act. băncei de creditŭ ung.	310.—
Act. băncei de creditŭ austr.	308.50
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.70
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.80
Londra 10 Livres sterlinge	122.30

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 16 Maiŭ st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump. $94^{7}/_{8}$	vênd. $95^{1}/_{8}$
Renta rom. amort. (5%) . .	» 95	» 95
» convert. (6%) . .	» $98^{1}/_{8}$	» $100^{3}/_{4}$
Împr. oraș. Buc. (20 l.) . .	» 32	» 34
Credit fonc. rural (7%) . .	» 104	» $105^{1}/_{4}$
» » » (5%) . .	» $92^{1}/_{2}$	» $93^{3}/_{4}$
» » urban (7%) . .	» $103^{1}/_{2}$	» 104
» » » (6%) . .	» $99^{1}/_{8}$	» 100
» » » (5%) . .	» $90.^{5}/_{8}$	» $90^{1}/_{2}$
Banca națională a României	» 1430.	» ——
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	» $336.^{1}/_{2}$	» —
« » » Națională . .	» 237.	» —
Aurŭ	» $3.40^{1}/_{2}$	» 3.40
Bancnote austriace contra aurŭ	» 2.07.	» 2.09

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 29 Maiu st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump. 9.31	Vênd. 9.33
Argint românesc	» 9.24	» 9.28
Napoleon-d'orĭ	» 9.64	» 9.67
Lire turcescĭ	» 10.90	» 10.98
Imperialĭ	» 9.90	» 9.96
Galbenĭ	» 5.62	» 5.66
Scrisurile fonc. »Albina« . . .	» 100.50	» 101.50
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.	

Numere complete din „Gazetă„ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente

se potŭ face la **1** și **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . , . 12 fl. v. a.
„ „ „ 1/2 „ . . . 6 „ „
„ „ „ 1/4 „ . . . 3 „ „
Se acórdă abonamente și lunare cu . . 1 „ „

Pentru România și străinătate pe anŭ . 36 francĭ
„ „ „ „ 1/2 „ . 18 „
„ „ „ „ 1/4 „ . 9 „

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârdiere.

Tarifa anunciurilorŭ și inserțiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserțiunĭ și reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de 3— 4 orĭ 10%
„ „ „ 5— 8 „ 15%
„ „ „ 9—11 „ 20%
„ „ „ 12—15 „ 30%
„ „ „ 16—20 „ 40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ 50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Brașovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

1—3

Concursŭ.

Devenindŭ vacante 10 din ajutórele acordate la învĕțăcei de meserii în anii trecuțĭ, se publică prin acésta din nou concursŭ la 10 stipendii de câte 25 fl. pe anŭ, menite pentru tinerĭ românĭ, carĭ voiescŭ a învĕțá vre-o meseriă, dar mai cu sémă: rotăria, lemnăria (bărdășia) faurăria, mĕsĕria, (tâmplăria), cismăria, pălăriería, curelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Cererile au se înaintá comitetului »Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ« în Sibiu până la 20 Iunie st. n. 1884. Cererile întrate mai târdiu nu se vorŭ consideră.

La cerere sĕ se aclude:

1) Atestatŭ de botezŭ, din care sĕ se vĕdă, că concurentulŭ este de nascere românŭ și că are celŭ puținŭ vêrsta de 14 anĭ.

2) Atestatŭ scolasticŭ, din care sĕ se vĕdă, că concurentulŭ are celŭ puținŭ cunoscințele, ce se predau în școlele primare din Austro-Ungaria și sĕ cunóscă și o altă limbă folosită în țeră, precum maghiară sĕu germană.

3) Reversŭ dela părințĭ sĕu tutorĭ, prin care aceștia se obligă, că vorŭ lăsa pre fiii sĕu pupulii lorŭ sĕ înveţe meseria, la care se aplică, până cândŭ vorŭ eși sodalĭ cu atestate în regulă.

4) Contractulŭ în originalŭ sĕu în copiă vidimată, ce părintele sĕu tutorulŭ concurentului a încheiatŭ cu măiestrulŭ la care învĕțăcelulŭ este primitŭ spre a învĕțá meseria.

Avêndŭ învĕțăceii purtare bună în tóte privințele, stipendiulŭ conferitŭ li sĕ lasă în folosire până la terminarea învĕțăturei, ficsată în contractŭ.

Din ședința comitetului asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, ținută la Sibiu în 18 Maiu st. n. 1884.

Iacobŭ Bologa, v.-președinte. **Dr. D. P. Barcianu,** secretariu.

Tipografia Alexi Brașovŭ.